

Sygn. akt IV R C 639/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2016 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy

z powództwa W. K.

przeciwko J. K.

o alimenty

1. oddała powództwo za okres od 01 stycznia 2013 roku do 18 marca 2015 roku,
2. umarza postępowanie za okres od 19 marca 2015 r.,
3. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,
4. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Sygn. akt IV RC 639/12

UZASADNIENIE

W dniu 11 października 2012 roku do Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku wpłynął pozew W. K. przeciwko J. K. o alimenty.

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty po 3000 zł miesięcznie, płatnej w terminie do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia, poczynając od lipca 2009 roku. W uzasadnieniu wskazała, że strony są w związku małżeńskim, lecz pozostają w faktycznej separacji od 2010 roku. Powódka jest na rencie z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z czym pobiera świadczenie w wysokości 1.361,55 zł miesięcznie. Nadto od stycznia do marca 2012 roku W. K. (1) przebywała w Szpitalu dla Nerwowo (...) w S.. Odnośnie pozwanego wskazano, że nie spełnia na rzecz powódki wystarczających świadczeń pozwalających na jej utrzymanie. Wprawdzie płaci powódce kwotę 800 zł miesięcznie, lecz środki te nie są wystarczające. Miesięcznie powódka wydaje ok. 2 000 zł. Nadto W. K. (1) ponosi koszty psychoterapii, dojazdów na leczenie, zakupu okularów, pomocy przewodnika.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa, gdyż w ocenie strony pozwanej nie zasługuje ono na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2013 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku na podstawie art. 445 § 2 kpc zawiesił postępowanie w sprawie za okres od dnia 02 stycznia 2013 roku do czasu zakończenia postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 64/13.

Wyrokiem częściowym z dnia 04 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku oddalił powództwo W. K. za okres od 01 lipca 2009 roku do 01 stycznia 2013 roku.

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II 1 Ca 75/15 Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił apelację powódki.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II C 64/13 rozwiązał przez rozwód związek małżeński W. i J. K. z winy J. K.. Sąd Okręgowy w Gdańsku zasądził od J. K. na rzecz W. K. tytułem alimentów kwotę po 2500 zł miesięcznie.

W toku postępowania w sprawie o rozwód W. K. (1) nie występowała z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia w przedmiocie zaspokajania potrzeb rodziny.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 476/14 została zmniejszona wysokość zasądzonych alimentów na rzecz W. K. tj. ustalono je w kwocie po 2000 zł miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się w dniu 19 marca 2015 r.

Postanowieniem z dnia 28 września 2015 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku podjął zawieszono postępowanie w sprawie o sygn. akt IV R C 639/12.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. K. (1) w okresie od 01 stycznia 2013 roku do 18 marca 2015 roku mieszkała w G. przy ul. (...). Do września 2014 roku mieszkała sama, jednakże syn stron W. K. (2) przychodził do powódki w weekendy. W. K. (2) ma 24 lata i jest osobą samodzielną, gdyż do chwili obecnej nie zdołał ukończyć pierwszego roku studiów wyższych, wielokrotnie zmieniał uczelnie. W okresie od września 2014 roku do (...) syn stron pracował, zarabiał 1500-1800 zł miesięcznie. Do września 2014 roku W. K. (2) mieszkał z ojcem, który ponosił koszty jego utrzymania. W okresie od stycznia 2013 r. do września 2014 roku W. K. (2) nie pracował, od powódki otrzymywał pieniądze na zakup paliwa, powódka kupiła mu okulary za 600 zł.

W okresie spornym tj. od 01 stycznia 2013 r. do 18 marca 2015 r. W. K. (1) nadal pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Renta wynosiła ok. 1200 zł. Wobec powódki w okresie spornym obowiązywało orzeczenie o zaliczeniu jej do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Powódka w okresie spornym chorowała na odwarstwienie siatkówki oka prawego, zaćmę oka prawego, zanik gałki ocznej prawej, wysoką krótkowzroczność oka lewego, nie widzi na oko prawe. Wymagała wysokospecjalistycznych konsultacji okulistycznych, które odbywały się poza ubezpieczeniem społecznym. Powódka chorowała na refluks żołądkowo – przełykowy, zanikowe zapalenie śluzówki żołądka oraz przepuklinę przełyku. W okresie spornym powódka nie była w sanatorium, turnusie rehabilitacyjnym.

Dowód: zaświadczenie lekarskie, przesłuchanie powódki k. 784-787, zapis dźwięku i obrazu rozprawy z dnia 03.06.2016 r. k. 790.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania powódki w okresie od 01 stycznia 2013 roku do 18 marca 2015 r. składały się następujące wydatki: wyżywienie 700 zł, odzież i obuwie 200 zł, leki 250 zł, środki czystości i higieny oraz kosmetyki 100 zł, telefon 55 zł, koszt przejazdów, bądź zakupu paliwa do samochodu syna celem przewozu powódki 70 zł, prywatne wizyty lekarskie i badania lekarskie 150 zł, kultura 80 zł, spłata pożyczki 100 zł, usługi osoby sprzątającej 120 zł rocznie. W 2013 roku powódka kupiła okulary za łączną kwotę 1760 zł (średniomiesięczny koszt 140 zł), w 2014 roku okulary kosztowały powódkę łącznie 1410 zł (średniomiesięcznie 118 zł).

Łączny miesięczny koszt utrzymania powódki w 2013 i 2014 roku wyniósł ok. 1900 zł, zaś w okresie od 01.01.2015 r. do 18 marca 2015 roku kwotę ok. 1800 zł.

W okresie spornym powódka nie ponosiła kosztów związanych z utrzymaniem zajmowanego mieszkania, które należy do stron. Koszty te ponosił pozwany.

Powódka w 2013 roku otrzymała od pozwanego łącznie 10.600 zł, w 2014 roku 9.800 zł, za od stycznia 2015 r. do marca 2015 roku łącznie kwotę 2600 zł. W okresie spornym powódka otrzymywała od pozwanego średniomiesięcznie 850 zł.

Dowód: przesłuchanie powódki 784-787, zapis dźwięku i obrazu rozprawy z dnia 03.06.2016 r. k. 790, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 425, decyzja ZUS k. 430, k. 431, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 432, decyzja ZUS k. 433, faktury k. 748, 749, 751, 752, 753, 754, historia rachunku pozwanego k. 539-567, k.539-598.

25 października 2012 roku powódka otrzymała pożyczkę w wysokości 2000 zł z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych byłego swojego pracodawcy. Miesięczna rata spłaty wynosiła 100 zł. Taką samą kwotę powódka otrzymała na podstawie umowy pożyczki z dnia 12 czerwca 2014 r. Wysokość raty spłaty drugiej pożyczki również wynosiła 100 zł miesięcznie. Środki uzyskane w umów pożyczek były przeznaczone na koszty związane z postępowaniem rozwodowym, które wynosiły 14.000 zł.

Dowód: umowy pożyczki k. 434, 435, przesłuchanie powódki k. 784-787, zapis dźwięku i obrazu rozprawy z dnia 03.06.2016 r. k. 790.

Za 2012 roku powódka otrzymała zwrot nadpłaconego podatku w wysokości 947 zł W roku podatkowym 2013 W. K. (1) osiągnęła dochód w wysokości 16.883,20 zł brutto z tytułu renty. Za 2013 roku otrzymała kwotę 1174 zł tytułu zwrotu nadpłaconego podatku

W roku podatkowym 2014 W. K. (1) osiągnęła dochód w wysokości 17.218,72 zł brutto z tytułu renty. Za 2014 roku otrzymała kwotę 1115 zł z tytułu zwrotu nadpłaconego podatku.

W dniu 03.06.2014 r. powódka otrzymała 840 zł z tytułu świadczenia urlopowego.

W dniu 04.06.2014 r. otrzymała od swojego byłego pracodawcy 1000 zł tytułem bezzwrotnej zapomogi.

W dniu 04.11.2014 r. otrzymała od swojego byłego pracodawcy 400 zł tytułem bezzwrotnej zapomogi świątecznej.

Powódka w okresie spornym wspierała swoją pełnoletnią, zamężną córkę M. O.. Córka stron oraz jej mąż pracowali i otrzymywali wynagrodzenie. Powódka pożyczyła jej kwotę 540 zł na zakup okularów. Kwota została zwrócona w dniu 16.12.2013 r.

Powódka pożyczyła swoje córce i jej mężowi kwotę 2900 zł, z czego 2600 zł na zainstalowanie instalacji gazowej w ich samochodzie oraz kwotę 300 zł na bieliznę dla córki. Zwrot pożyczki nastąpił w dniu 18.09.2014 r.

Dowód: deklaracja podatkowa k. 436-439, k.443-446, historia rachunku bankowego k. 714, k. 654, k. 655, k. 629, k. 684, k. 640.

Pozwany J. K. ma obecnie 63 lat. W okresie spornym nadal był zatrudniony o dotychczasowego pracodawcy w Stoczni (...) S.A. W 2013 roku wynagrodzenie pozwanego wynosiło od 10.657,46 zł do 14.673 zł. W dniu 28.05.2013 r. otrzymał dodatkowo kwotę 2.019,98 zł z tytułu zwrotu delegacji - diety, w dniu 17.12.2013 r. kwotę 530 zł z funduszu socjalnego. W dniu 17.12.2013 r. pozwany otrzymał kwotę 9.000 zł z tytułu pożyczki z kasy zapomogowo- pożyczkowej oraz kwotę 7.000 zł z tytułu zwrotu wkładu w tej kasie. Miesięczna rata spłaty pożyczki 500 zł miesięcznie. W 2014 roku wynagrodzenie pozwanego wahało się od 9.466,16 zł do 16.732,24 zł. Wynagrodzenie za styczeń 2015 r. wyniosło 10.608,72 zł, za luty 2015 r. 13.941,80 zł, za marzec 2015 r. 8.561,30 zł.

Od marca 2014 roku zaczęły się problemy kardiologiczne pozwanego. W marcu, czerwcu, lipcu, sierpniu, wrześniu i październiku 2014 roku pozwany przebywał w szpitalu. W listopadzie 2014 r. pobyt w szpitalu był najdłuższy, pozwany został zakwalifikowany do przeszczepu serca. Pozwany był hospitalizowany od 17.01.2015 r. do 15.02.2015 r. w Klinice

(...) w G.. Wówczas w trybie zabiegu ratunkowego wykonano implantację sztucznej lewej komory serca. Decyzją z dnia 05.03.2015 r. pozwany został uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym. Stopień niepełnosprawności datuje się od 31.10.2014 r. Wskazano, iż pozwany może pracować w warunkach pracy chronionej.

W związku ze stanem zdrowia pozwany przebywał na zwolnieniach lekarskich. Dwukrotnie pozwany stał na komisji lekarskiej ZUS, rozważane było przejście pozwanego na rentę, ale pozwany nie chciał.

Za 2013 roku pozwany osiągnął ze stosunku pracy łącznie dochód w wysokości 251.735,27 zł brutto.

Otrzymał zwrot z tytułu nadpłaconego podatku w kwocie 1198 zł.

Za 2014 roku pozwany osiągnął ze stosunku pracy łącznie dochód w wysokości 246.621,48 zł brutto.

Pozwany zapłacił kwotę 598 zł z tytułu niedopłaty w opłacie należnego podatku.

Dowód: deklaracje podatkowe k. 762-765, k.769 -772, decyzja o stopniu niepełnosprawności k. 782, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 465.

W roku podatkowym 2012 dochód pozwanego wyniósł 266.886,84 zł brutto. Pozwany jednocześnie był zobligowany zapłacić podatek w wysokości 19. 846 zł. W związku z powyższym w dniu 26 kwietnia 2013 roku zawarł umowę pożyczki gotówkowej, a następnie w dniu 30 kwietnia 2013 roku przełał wymaganą kwotę na konto urzędu skarbowego. Miesięczna rata z tytułu zaciągniętej pożyczki wynosiła 584 zł i była wpłacana w całym okresie spornym.

J. K. w okresie spornym mieszkał przy ul. (...) w G. w mieszkaniu, które stanowi współwłasność jego, powódki oraz córki stron. Jednocześnie J. K. spłacał samodzielnie kredyt zaciągnięty na zakup tego mieszkania przez powódkę, pozwanego i ich córkę. Miesięczna rata kredytu wynosiła ok. 800 zł, jej wysokość była uzależniona od kursu euro.

Pozwany ponosił koszty związane z utrzymaniem mieszkania położonego w G. przy ul. (...) w wysokości ok. 1000 zł, a także ponosił w tej samej wysokości koszty związane z utrzymaniem mieszkania zajmowanego przez powódkę.

Pozwany opłacał ubezpieczenia mieszkania zajmowanego przez siebie oraz przez powódkę w łącznej kwocie 800 zł rocznie.

W okresie spornym pozwany spłacał kredyt zaciągnięty na zakup samochodu osobowego marki F. (...), który kosztował 100.000 zł. Pozwany zaciągnął kredyt w wysokości 50.000 zł. Resztę ceny samochodu pozwany zapłacił ze środków, które posiadał m. in z odszkodowania, jakie uzyskał z tytułu ubezpieczenia za wcześniejszy samochód, który uległ zniszczeniu podczas wypadku w dniu 28 grudnia 2012 roku. Pozwany z tego tytułu uzyskał 26.000 zł. Kredyt zaciągnięty na zakupu nowego auta z ratą ok. 1840 zł miesięcznie był spłacany do 12.01.2015 r.

Pozwany do września 2014 roku łożył na utrzymanie syna W. K. (2), który do tego okresu mieszka z ojcem. Pozwany przekazywał środki finansowe na rzecz córki M. O.. W okresie od 07.07.2013 r. do 07.01.2015 r. przełał na jej konto 3710 zł.

W okresie od 07.01.2013 r. do 16.03.2015 r. pozwany przełał na rachunek syna W. K. (2) łącznie kwotę 26.170 zł., w tym z tytułu opłat za uczelnię, prezentów, środków na samochód.

Dowód: przesłuchanie pozwanego k. 787-789, zapis dźwięku i obrazu rozprawy z dnia 03.06.2016 r. k. 790, historia rachunku pozwanego k. 474-481, k. 487-789, k. 497-499, k. 501-509, k. 522-538, k. 562-539, umowa pożyczki k. 471-473.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego składały się następujące wydatki: wyżywienie 500 zł, zakup odzieży i obuwia 200 zł, zakup środków czystości 100 zł, rozrywka 100 zł, leki 100 zł, odpłatne badania laboratoryjne 80 zł, telefon komórkowy 50 zł.

Dowód: przesłuchanie pozwanego k. 787-789, zapis dźwięku i obrazu rozprawy z dnia 03.06.2016 r. k. 790.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na przesłuchaniu stron i złożonych przez strony do akt dokumentach. Wiarygodność dokumentów nie była w toku procesu przez strony kwestionowana, nie budziła także wątpliwości Sądu. Oceniając wyjaśnienia stron Sąd miał na uwadze, że w kwestiach istotnych dla sprawy były one co do zasady bezsporne.

Odnosząc się przesłuchania powódki Sąd przyjął, że jej zeznania są prawdziwe w części tj. odnośnie jej stanu zdrowia, a także części wskazywanych przez nią wydatków. Powódka wskazała, że łączny jej koszt utrzymania w okresie spornym wahał się od 2475 zł do 2569 zł. W ocenie Sądu są to wydatki zawyżone i nieudowodnione. Powódka udowodniła koszty zakupu okularów przedkładając stosowne faktury i te koszty tj. wynikające z tych dokumentów zostały przez Sąd uwzględnione. Odnosząc się do pozostałych wydatków w postaci spłaty pożyczki, zakupu odzieży i obuwia, leków, telefonu, kosztów przejazdu taksówkami, prywatnych wizyt u lekarzy, kultury wydatki te zostały uznane przez Sąd za usprawiedliwione. Wysokość tych wydatków odpowiada stanowi zdrowia powódki, a także pozostaje na takim samym poziomie co wydatki pozwanego. Obie strony jako małżonkowie – w okresie spornym mieli prawo do równej stopy życiowej. Odnośnie wydatku na żywność Sąd z uwagi na stan zdrowia powódki uwzględnił wydatek na ten cel w kwocie po 700 zł miesięcznie. Powódka nie wykazała, by był to wydatek wyższy. Na marginesie należy zauważyć, że także Sąd Apelacyjny w Gdańsku rozpoznając apelację od wyroku w przedmiocie rozwodu przyjął ten wydatek w podobnej wysokości. Stan zdrowia powódki z 2015 roku nie odbiegał od stanu zdrowia w okresie spornym, co mogłoby uzasadnić podwyższenie przyjętego omawianego wydatku.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała by na chemię gospodarczą, gospodarstwo domowe, higienę i kosmetyki wydatkowała łącznie kwotę ok. 285- 310 zł miesięcznie. Nie zostały w tym zakresie przedstawione żadne dowody.

Nie zostały przyjęte za usprawiedliwione w okresie spornym wydatki na sanatorium, czy też turnusy rehabilitacyjne, gdyż w okresie spornym powódka nie brała w nich udziału. Tego wydatku nie uwzględniła powódka w swoim spisie kosztów utrzymania. Powódka nie twierdziła, że nie było jej stać na ten wydatek, nie występowała o udzielenie zabezpieczenia w trakcie trwania postępowania w sprawie o rozwód.

Odnosnie ponoszonych kosztów utrzymania W. K. (2) przez obie strony powódka twierdziła, że od września 2014 roku syn u niej mieszał, i wprawdzie pracował, ale ona od niego nie brała środków finansowych na utrzymanie. Ta okoliczność nie była kwestionowana przez pozwanego. Jednakże należy podkreślić, że syn stron ma 24 lata (wówczas 22 lata), nie uczy się i od września 2014 roku pracował, więc był samodzielny w świetle przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Powódka nie potwierdziła by do września 2014 roku syn pozostawał na utrzymaniu pozwanego. Jednocześnie podała, że w pewnym ograniczonym zakresie przekazywała środki na zakup paliwa, kupiła synowi okulary. Należy zwrócić uwagę, że powódka podała, że przez wrześniem 2014 roku syn nie pracował. Tak więc, jeżeli powódka w całości nie utrzymywała syna, który nie pracował to musiał być on utrzymywany przez pozwanego. Należy podkreślić, że W. K. (2) nie wystąpił przeciwko ojcu o zasądzenie alimentów. Pozwany ponadto udowodnił wyciągami z rachunku , iż przekazywał synowi znaczne środki finansowe. Z tego powodu, że pozwany złożył te dokumenty na podstawie art. 217 § 3 kpc został oddalony wniosek powódki o zobowiązanie pozwanego do złożenia tych wyciągów.

Odnosnie twierdzeń pozwanego Sąd dał im wiarę w całości. Należy zauważyć, że okoliczności przez niego podawane w zasadzie nie były sporne w sprawie.

Sąd na mocy art. 217 § 3 kpc oddalił wniosek pozwanego o zwrócenie się o oferty pracy dla powódki, gdyż w okresie spornym obowiązywało orzeczenie o uznaniu ją za osobę niezdolną całkowicie do pracy.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że powództwo za okres od (...) roku podlega oddaleniu.

W związku z tym, że w okresie spornym strony nadal pozostawały w związku małżeńskim żądanie powódki było oparte na treści art. 27 kro, zgodnie z którym oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Zakres przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny wyznaczają możliwości zarobkowe każdego z małżonków, a nie faktycznie uzyskiwane dochody. W konsekwencji nie powstaje obowiązek jednego z małżonków zaspokajania potrzeb rodziny w miejsce drugiego z nich, który w sposób nieuzasadniony nie wykorzystuje własnych możliwości zarobkowych (wyrok SN z dn. 17.11.1999 r., III CKN 446/98).

Jak wskazano powyżej koszt utrzymania powódki w okresie spornym wyniósł 1800- 1900 zł miesięcznie. Jej dochody w 2013 roku wynosiły: 1200 zł renta, średniomiesięcznie 850 zł które otrzymywała od pozwanego, 78 zł miesięcznie z tytułu zwrotu nadpłaconego podatku za 2012 rok (łącznie 947 zł). W 2014 roku miesięczne dochody powódki wynosiły odpowiednio: 1200 zł renta, 850 zł od pozwanego, 97 zł z tytułu zwrotu nadpłaconego podatku za 2013 rok (łącznie 1174 zł), 116 zł z tytułu środków uzyskanych od dawnego pracodawcy z tytułu bezzwrotnej zapomogi (łącznie 1400 zł rocznie) oraz 70 zł z tytułu świadczenia urlopowego (łącznie 840zł). W 2015 roku dochód powódki wyniósł: renta 1200 zł, 850 zł od pozwanego oraz 92 zł z tytułu zwrotu nadpłaconego podatku za 2014 rok (łącznie 1115 zł).

Jak z powyższego wynika powódka dysponowała kwotami, które pozwalały jej na pokrycie swoich kosztów utrzymania w całości.

W ocenie Sądu pozwany w okresie spornym w pełni wykorzystywał swoje możliwości majątkowe i finansowe. Zważyć należy, że wyłącznie pozwany pokrywał wszelkie zobowiązania, które ciążyły także na W. K. (1). J. K. spłacał należności z tytułu zawartych umów kredytowych, pokrywał koszty utrzymania wspólnych nieruchomości stron, tj. dwóch mieszkań. Pozwany sam utrzymywał majątek wspólny stron podlegający podziałowi między stronami. Pozwany przyczyniał się w większym stopniu do utrzymania syna W. K. (2). Wspierał także finansowo pracującą, samodzielną córkę stron. Należy podkreślić, że od 2014 roku znacznie pogorszył się stan zdrowia pozwanego, który został uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym i z tego tytułu zwiększyły się jego koszty utrzymania.

W ocenie Sądu mając na względzie wyżej wymienione okoliczności należy uznać, że pozwany odpowiednio do swych sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych przyczyniał się w okresie spornym do zaspokajania potrzeb rodziny.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że roszczenie powódki za okres od dnia (...) r. jest nieuzasadnione i z tego względu zasługuje na oddalenie.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. 27 kro a contrario orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Sąd orzekł jak w pkt 2 wyroku na podstawie art. 445 § 3 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 kpc.